

Begrundelse

Af advokat Tvede-Møllers redegørelse fremgår det, at regeringen har et ansvar at gøre gældende over for Kammeradvokaturen. Da statsministeren tidligere har oplyst, at regeringen vil vente med at tage endelig stilling til eventuelle søgsmål, indtil tjenestemandssagerne er afsluttet i Spar Nord-sagen, er det vigtigt at få fastlagt, om regeringen har taget højde for reglerne om forældelse og passivitet.

Det vil være helt uacceptabelt, såfremt forældelse eller passivitet måtte blive årsag til, at sagen ikke kan rejses.

Svar (2/11 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er fortsat regeringens opfattelse, således som det fremgår af svaret på spørgsmål nr. S 2381 af 17. august 1995, at den endelige beslutning om, hvorvidt der skal indledes erstatnings-sag mod Kammeradvokaten bør afvente udfaldet af tjenestemandssagerne i Spar Nord-sagen. Et eventuelt krav mod Kammeradvokaten er undergivet en 5-årig forældelsesfrist efter 1908-loven.

Bortfald af et krav på grund af passivitet er ikke nærmere lovreguleret. Det er derfor meget vanskeligt præcist at angive, om og i givet fald på hvilket tidspunkt og under hvilke omstændigheder der inden forældelsesfristens udløb indtræder passivitet, jf. bl.a. Gomard, Obligationsret, 3. del (1993), side 227 f.

Det er regeringens opfattelse, at der i den foreliggende sag ikke på nuværende tidspunkt er indtrådt passivitet.

Regeringen er i øvrigt løbende opmærksom på det forhold, at regler om forældelse og passivitet ikke må føre til, at en eventuel erstatnings-sag ikke kan gennemføres.

Spm. nr. S 238

Til skatteministeren (25/10 95) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes regeringen har tænkt sig at håndtere situationen om de ulovlige skattefradrag i relation til de berørte kommuner, der af denne grund har haft et min-

dre skattegrundlag, samt hvor store beløb der er tale om for de berørte kommuner, og vil ministeren, såfremt regeringen ikke har tænkt sig at gøre noget, give en begrundelse herfor?«

Begrundelse

Efter de ulovlige tilsagn om skattefradrag, der blev givet i forbindelse med Spar Nord-sagen, besluttede regeringen at kompensere de berørte kommuner på grund af det mindre skattegrundlag. Det vil ikke være acceptabelt at behandle andre kommuner anderledes, da forholdet set fra kommunernes side er nøjagtig det samme som i Spar Nord-sagen.

Svar (3/11 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Regeringen har allerede den 23. oktober 1995 orienteret Folketingets Finansudvalg om, at regeringen i overensstemmelse med sædvanlig praksis ikke vil stille forslag om kompensation til de berørte kommuner. Jeg mener ikke, at man kan tale om forskelsbehandling, blot fordi der blev ydet kompensation i Spar Nord-sagen. Her gjorde særlige forhold sig gældende.

På tidspunktet for beslutningen om kompensation af de kommuner, der som følge af Spar Nord's fradrag vil få mindre skatteindtægter, måtte regeringen ligesom undersøgelsesretten vedrørende Spar Nord's skattetilsagn lægge til grund, at der var tale om et eller muligvis to enkeltstående tilfælde. Der var på daværende tidspunkt alene kendskab til, at Spar Nord – og muligvis Bikuben i forbindelse med overtagelsen af Bornholmerbanken – havde fået et ulovhjemlet fradrag. Det fulgte endvidere af undersøgelsesrettens konklusion, at Sparekassen Nordjylland havde krav på et *tidsubestemt* fradrag, hvilket ligger uden for skattelovgivningens almindelige regler.

Siden er der konstateret ulovhjemlede fradrag ved et større antal bankovertagelser. Der eksisterer ingen praksis for, at der ved fejl og for-sømmelser ved ligningen skal ske en særlig afregning mellem staten og kommunerne. Dette gælder, uanset om de måtte være begået af de kommunale eller de statslige ligningsmyndigheder. Efter min opfattelse vil en sådan praksis ej heller være ønskværdig. Jeg vil tro, at man fra kommunernes side deler denne opfattelse. Det er ikke nogen farbar vej at slå ind på.